

Kriisitilanteessa

Rukoushetken johtaa pappi, muu seurakunnan työntekijä tai seurakuntalainen.

Rukoushetken yhteydessä voidaan käyttää esimerkiksi seuraavia virsiä: 600, 482, 555, 603, 209, 361 ja 384.

1. Alkuvirsi

2. Johdanto

Alkusiunaus

Alkusiunaus voidaan lausua tai laulaa.

P/E Isän ja (+) Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

S Aamen.

P/E Herra olkoon teidän kanssanne.

S Niin myös sinun henkesi kanssa.

Johdantosanat

Johdantosanat voivat olla myös vapaamuotoiset.

P/E Rakkaat ystävät. Tässä me olemme, neuvottomina. Emme tiedä mitä ajatella. Menetykseen tuntuu liian suurelta, suru ahdistaa. Kyselemme ymmärtämättä, miksi näin on käynyt: Onko Herra hylännyt meidät? »Onko Jumala unohtanut armonsa, vihassaan sulkenut sydämensä?» (Ps. 77:10.) Silti huokaamme hänen puoleensa: »Kuule minua, riennä avukseni!» (Ps. 31:3.)

TAI

P/E Rakkaat ystävät. Olemme tilanteessa, jossa paljon on särkynyt. Ihmisen kärsimys pysähdyttää, kun se tulee tällä tavoin kohti. Olemme saaneet taakan, jonka kantaminen kysyy voimia. »Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki muutkin jäsenet» (1. Kor. 12:26). Meidän tulee kulkea nyt yhdessä.

TAI

P/E Sisaret ja veljet Kristuksessa. Meidät on nyt pysäytetty. Katse hakee kiintopistettä: mistä löytyy suunta, onko vielä toivoa? Käsi hapuilee toisen kättä tueksi. Korva odottaa vastausta. Suu yrittää puhua, mutta sanat ovat tyhjiä. Jobin tavoin sanomme: »Minä panen käden suulleni ja vaikenen» (Job 40:4).

3. Psalmi

Voidaan käyttää myös kirkkovuoden ajankohdan mukaisia tai muita psalmeja.

Psalmin sijasta voidaan laulaa virsi.

Psalmi voidaan lukea tai laulaa. Siihen voidaan liittää Pieni kunnia. Pieni kunnia jätetään pois paastonaikana viidennestä paastonajan sunnuntaista lähtien.

Herra on minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu.

Hän vie minut vihreille niityille,
hän johtaa minut vetten ääreen,
siellä saan levätä.

Hän virvoittaa minun sieluni,
hän ohjaa minua oikeaa tietä nimensä kunnian tähden.

Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa,
en pelkäisi mitään pahaa,
sillä sinä olet minun kanssani.

Sinä suojelet minua kädelläsi,
johdatat paimensauvallasi.

Sinä katat minulle pöydän
vihollisten silmien eteen.

Sinä voitelet pääni tuoksuvalla öljyllä,
ja minun maljani on ylitsevuotavainen.

Sinun hyvyytesi ja rakkautesi ympäröi minut
kaikkina elämäni päivinä,
ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti.

Ps. 23

TAI

Herra, kuule, kun huudan sinua!
Ole minulle armollinen, vastaa pyyntööni.

Sydämeni muistaa sinun sanasi:
»Etsikää minun kasvojani.»

Herra, minä tahdon etsiä sinua,
älä kätke minulta kasvojasi!

Älä vihastu, älä torju palvelijaasi,
sinä olet aina ollut minun apuni.

Älä nytkään jätä minua, älä hylkää,
sinä Jumalani, sinä auttajani!

Vaikka isä ja äiti minut hylkäisivät,
Herra pitää minusta huolen.

Herra, opeta minulle tiesi,
johdata jalkani oikealle polulle,
päästä minut vihamiehistäni.

Ps. 27:7–11

TAI

Niin kuin peura janoissaan etsii vesipuroa,
niin minä kaipaen sinua, Jumala.

Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa.
Milloin saan tulla temppeliin,

astua Jumalan kasvojen eteen?
Kyöneleet ovat leipäni päivin ja öin,
kun minulta alati kysytään: »Missä on Jumalasi?»
Tuskassani minä muistelen,
miten kuljin temppeleihin juhlasaatossa
ilon ja kiitoksen kaikuessa,
juhlakansan suuressa joukossa.
Miksi olet masentunut, sieluni,
miksi olet niin levoton?
Odota Jumalaa! Vielä saan kiittää häntä,
Jumalaani, auttajaani.

Ps. 42:2–6

TAI

Jumala on turvamme ja linnamme,
auttajamme hädän hetkellä.
Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyy,
vaikka vuoret vaipuvat merten syvyyksiin.
Meret pauhaavat ja kuohuvat,
vuoret vapisevat Jumalan suuruuden edessä.
Jumala on kaupunkinsa keskellä, kaupunki ei järky.
Hän auttaa sitä, kun aamu valkenee.
Kansojen meri kuohuu, valtakunnat horjuvat,
maa järkkyy hänen äänestään.
Herra Sebaot on kanssamme,
Jaakobin Jumala on turvamme.

Ps. 46:2–4, 6–8

TAI

Herra, Jumalani, pelastajani,
päivällä minä huudan sinua avuksi,
yölläkin käännyn sinun puoleesi.
Nouskoon rukoukseni sinun kasvojesi eteen,
kallista korvasi minun huutoni puoleen!
Ahdingossani minä itken silmäni kuiviin,
kaiken päivää huudan sinua, Herra,
ja ojennan käsiäni sinua kohti.

Ps. 88:2–3, 10

TAI

Herra, sinä olet meidän turvamme
polvesta polveen.
Jo ennen kuin vuoret syntyivät,
ennen kuin maa ja maanpiiri saivat alkunsa, sinä olit.
Jumala, ajasta aikaan sinä olet.
Sinä annat ihmisten tulla maaksi jälleen
ja sanot: »Palatkaa tomuun, Aadamin lapset.»

Tuhat vuotta on sinulle kuin yksi päivä,
kuin eilinen päivä, mailleen mennyt,
kuin öinen vartiohetki.

Me katoamme kuin uni aamun tullen,
kuin ruoho, joka hetken kukoistaa,
joka vielä aamulla viheriöi
mutta illaksi kuivuu ja kuihtuu pois.

Herra, käänny jo puoleemme.

Kuinka kauan vielä viivyt?

Armahda meitä, palvelijoitasi!

Ravitse meitä armollasi joka aamu,
niin voimme iloita elämämme päivistä.

Niin kuin annoit murheen, anna meille ilo
yhtä monena vuotena kuin vaivamme kesti.

Ps. 90:1–6, 13–15

TAI

Syvyydestä minä huudan sinua, Herra.

Herra, kuule minun ääneni,

tarkatkoot sinun korvasi rukoustani.

Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit,
Herra, kuka silloin kestää?

Mutta sinun on armo, sinä annat anteeksi,
että me eläisimme sinun pelossasi.

Minä odotan sinua, Herra,
odotan sinua koko sielustani
ja panen toivoni sinun sanaasi.

Minä odotan Herraa kuin vartijat aamua,
hartaammin kuin vartijat aamua.

Ps. 130:1–6

TAI

Herra, sinä olet minut tutkinut,

sinä tunnet minut.

Missä olenkin, minne menenkin, sen sinä tiedät,
jo kaukaa sinä näet aikeeni.

Kuljen tai lepään, kaiken olet mitannut,
perin pohjin sinä tunnet minun tekemiseni.

Kielelläni ei ole yhtäkään sanaa,
jota sinä, Herra, et tuntisi.

Sinä suojaat minua edestä ja takaa,
sinä lasket kätesi minun päälleni.

Sinä tiedät kaiken.

Se on ihmeellistä, siihen ei ymmärrykseni yllä.

Minne voisin mennä sinun henkesi ulottuvilta,
minne voisin paeta sinun edestäsi?

Vaikka nousisin taivaaseen, sinä olet siellä,

vaikka tekisin vuoteeni tuonelaan, sielläkin sinä olet.
Vaikka nousisin lentoon aamuruskon siivin
tai muuttaisin merten taa,
 sielläkin sinä minua ohjaat,
 talutat väkevällä kädelläsi.
Vaikka sanoisin: »Nyt olen pimeyden kätköissä,
yö peittää päivän valon»,
sinulle ei pimeys ole pimeää,
 vaan yö on sinulle kuin päivänpaiste,
 pimeys kuin kirkas valo.

Ps. 139:1–12

Pieni kunnia

Kunnia Isälle ja Pojalle
ja Pyhälle Hengelle,
 niin kuin oli alussa, nyt on ja aina,
 iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

4. Raamatunluku

Luetaan jokin tai joitakin seuraavista raamatunteksteistä.

Voidaan käyttää myös kirkkovuoden ajankohdan mukaisia tai muita raamatuntekstejä.

Raamatunlukuun voidaan liittää vastaus (psalmi, virsi, laulu, soitinmusiikkia tai hiljaista mietiskelyä).

Job 1:13–21

Eräänä päivänä, kun Jobin pojat ja tyttäret jälleen aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljen luona, Jobin luo tuli sanantuoja, joka kertoi: »Me olimme kyntämässä härillä, aasintammat olivat siinä lähellä laitumella. Silloin sabalaiset iskivät kimppuumme, ryöstivät eläimet ja surmasivat miehet. Minä yksin jäin jäljelle kertomaan tästä sinulle.»

Kun hän vielä puhui, paikalle juoksi toinen sanantuoja, joka kertoi: »Taivaasta iski Jumalan tuli, se leimahti päin vuohia ja lampaita ja paimenia ja poltti kaikki tuhkaksi. Minä yksin jäin jäljelle kertomaan tästä sinulle.»

Kun hän vielä puhui, saapui taas yksi sanantuoja ja kertoi: »Kaldealaiset hyökkäsivät kolmelta taholta kimppuumme. He veivät kamelit ja surmasivat niiden ajajat. Minä yksin jäin jäljelle kertomaan tästä sinulle.»

Kun hän vielä puhui, tuli jälleen yksi sanantuoja ja kertoi: »Sinun poikasi ja tyttäresi olivat aterioimassa ja juomassa viiniä vanhimman poikasi luona, kun autiomaan tuolta puolen nousi suuri tuuli, joka tarttui rakennuksen neljään kulmaan ja luhisti sen sinun lastesi päälle, niin että he kaikki kuolivat. Minä yksin jäin jäljelle kertomaan tästä sinulle.»

Silloin Job nousi ja repäisi viittansa. Hän ajoi päänsä paljaaksi, kumartui maahan ja sanoi:
– Alastomana minä tulin äitini kohdusta,
 alastomana palaan täältä.

Herra antoi, Herra otti,
kiitetty olkoon Herran nimi!

Saarn. 3:1–8, 11

Kaikella on määrähetskensä,
aikansa joka asialla taivaan alla.
Aika on syntyä
ja aika kuolla,
aika on istuttaa
ja aika repiä maasta,
aika surmata
ja aika parantaa,
aika on purkaa
ja aika rakentaa,
aika itkeä
ja aika nauraa,
aika on valittaa
ja aika tanssia,
aika heitellä kiviä
ja aika ne kerätä,
aika on syleillä
ja aika olla erossa,
aika etsiä
ja aika kadottaa,
aika on säilyttää
ja aika viskata menemään,
aika repäistä rikki
ja aika ommella yhteen,
aika olla vaiti
ja aika puhua,
aika rakastaa
ja aika vihata,
aika on sodalla
ja aikansa rauhalla.
Kaiken hän on alun alkaen tehnyt hyväksi
ja asettanut iäti jatkumaan,
mutta ihminen ei käsitä Jumalan tekoja,
ei niiden alkua eikä loppua.

Jer. 29:11–14

Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Silloin te huudatte minua avuksenne, te käännytte rukoillen minun puoleeni, ja minä kuulen teitä. Te etsitte minua, ja te löydätte minut! Koko sydämestänne te minua etsitte, ja minä annan teidän löytää itseni, sanoo Herra. Minä käännän teidän kohtalonne ja kokoan teidät kaikkien kansojen seasta, kaikkialta,

minne olen teidät karkottanut.

Valit. 3:16–26

Hän polki minut maan tomuun,
pani hampaani jauhamaan soraa.
Minä kadotin onneni päivät,
unohdin, millaista on elää rauhassa.
Minä sanoin: »Kaiken olen menettänyt,
Herra on vienyt minulta toivon.»
Kurjuuteni ja kodittomuuteni täyttää mieleni,
kaikki maistuu myrkyltä ja koiruoholta.
Minä en voi unohtaa onnettomuuttani,
en saa sitä mielestäni.
Kuitenkin minä toivon ja odotan,
sillä minä ajattelen tätä:
Herran armoa on se, että vielä elämme,
hänen laupeutensa ei lopu koskaan.
Joka aamu Herran armo on uusi,
suuri on hänen uskollisuutensa.
Sieluni sanoo: »Herra on kaikkeni,
häneen minä turvaan.»
Herra on hyvä sille, joka panee toivonsa häneen,
sille, joka häntä etsii.
Hyvä on hiljaisuudessa toivoa Herralta.

Room. 8:35, 37–39

Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska tai ahdistus, vaino tai nälkä, alastomuus, vaara tai miekka?

Mutta kaikissa näissä ahdingoissa meille antaa riemuvoiton hän, joka on meitä rakastanut. Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

2. Kor. 1:8–11

Teidän on hyvä tietää, veljet, millaisessa ahdingossa me olimme Aasian maakunnassa. Jouduimme niin suunnattomiin ja ylivoimaisiin vaikeuksiin, ettemme enää uskoneet selviävämme hengissä. Me saimme tuntea olevamme kuolemaan tuomittuja, jotta emme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet. Tällaisesta kuolemanvaarasta hän pelasti meidät, ja niin hän pelastaa vastedeskin. Me luotamme siihen, että hän on pelastava meidät, kun tekin autatte meitä rukouksellanne. Näin nousee monista sydämistä kiitos Jumalalle siitä armosta, jota hän on osoittanut meitä kohtaan.

Matt. 8:23–27

Jeesus astui veneeseen, ja opetuslapset seurasivat häntä. Järvellä nousi äkkiä ankara myrsky. Aallot löivät yli veneen, mutta Jeesus nukkui. Silloin opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat: »Herra, pelasta meidät! Me hukumme.» »Miksi te noin pelkääte, vähäuskoiset?» Jeesus sanoi. Sitten hän nousi ja nuhteli tuulta ja aaltoja, ja tuli aivan tyven. Ihmiset hämmästyivät ja sanoivat: »Mikä tämä mies on? Häntähän tottelevat tuulet ja aallotkin.»

Luuk. 13:1–5

Juuri siihen aikaan Jeesuksen luo tuli ihmisiä, jotka kertoivat Pilatuksen surmattaneen uhraamaan tulleita galilealaisia, niin että heidän verensä oli sekoittunut uhrieläinten vereen. Jeesus sanoi siihen: »Luuletteko, että he olivat suurempia syntisiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska saivat tuollaisen lopun? Eivät suinkaan – samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny. Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun Siloan torni sortui heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllistyneet johonkin pahempaan kuin muut jerusalemilaiset? Eivät suinkaan – yhtä lailla te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny.»

5. Puhe

6. Virsi

7. Rukousjakso

Rukous

Rukous voi olla myös vapaamuotoinen.

- P/E** Rukoilkaamme.
1. Herra, sinä tahdoit antaa minulle elämän
ja olet luonut minut tahtosi mukaan.
Sinä tunnet kaiken mitä minussa on
ja ympäröit minut hellyydelläsi,
niin heikkouteni kuin voimani,
niin sairauteni kuin terveyteni.
Siksi minä jättäydyn sinun varaasi
ilman pelkoa ja ehtoja.
Kuin hauraan saviastian
jätän itseni sinun käsiisi.
Täytä minut hyvyydelläsi,
niin että voisin olla siunaukseksi.
Ylistän sinun viisauttasi,
sillä sinä otat luoksesi heikon ja kärsivän.
Sinä annat aarteesi hauraaseen saviastiaan.
Kiitos rakkaudestasi.
 2. Herra Jumala, taivaallinen Isämme.

Sinä rakastit maailmaa niin paljon,
ettet säästänyt ainoaa Poikaasi
vaan annoit hänen kärsiä ristinkuoleman
meidän edestämme.
Auta meitä turvautumaan
kaikessa hädässämme sinun rakkauteesi
ja etsimään lohdutusta Poikasi rististä.
Tätä rukoilemme Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

3. Herra Jumala, taivaallinen Isä.
Sinä et säästänyt ainoaa Poikaasi
vaan annoit hänet kuolemaan,
jotta meillä olisi elämä.
Valmista sydämemme Pyhällä Hengelläsi
hänen asuinsijakseen,
niin että hän pysyisi meissä
ja me pysyisimme hänessä.
Anna meidän päästä ristin ja vaivan jälkeen rauhaan.
Kuule meitä Poikasi Jeesuksen Kristuksen,
meidän Herramme nimessä.
4. Armon ja laupeuden Jumala.
Sinun eteesi me tuomme kaiken,
mikä ahdistaa meitä:
epävarmuuden, pelon,
levottomuuden ja järkytyksen.
Sulje meidät syliisi
ja lohduta meitä ahdingossamme.
Kuule meitä Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tähden.
5. Herra Jeesus Kristus.
Sinä olet sama aina, eilen ja tänään ja iankaikkisesti.
Me annamme sinun haltuusi koko elämämme.
Anna meidän levätä sinussa.
Sinä olet meidän rauhamme,
sinä, maailman Vapahtaja.
6. Armollinen Jumala,
ole läsnä ja varjele meitä elämän pimeydessä,
niin että me, jotka uuvumme katoavan maailman muutoksissa,
saisimme levätä sinun muuttumattomuudessasi.
Tätä rukoilemme Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.
7. Jumala, Isämme.
Lahjoita NN:lle iäinen rauhasi
rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden.
Anna ikuisen valosi loistaa hänelle.
Ole hänelle armollinen ja anna hänelle iankaikkinen elämä.
Herramme ja Vapahtajamme,
sinä olet lunastanut hänet pyhällä ja kalliilla verelläsi.

Vie hänet sisälle Jumalan kirkkauteen
ja pyhiesi joukkoon nimesi tähden.
Armahda myös meitä ja johdata elämän tiellä,
jotta matkamme päättyisi hyvin
ja pääsisimme vanhurskaiden ylösnousemukseen.
Tätä pyydämme rakkautesi tähden.

8. Laupias Jumala, rakas taivaallinen Isä.
Tässä hetkessä me voimme vain kääntyä sinun puoleesi
ja tuoda eteesi kysymyksemme,
pelkomme ja odottamattoman surumme.
Sinä olet suurempi kuin meidän sydämemme
ja tiedät kaiken.
Sinä tunnet meidät paremmin kuin me itse tunnemme itsemme.
Sinä näet meidät laupeudessasi ja rakkaudessasi.
Anna meille armosi, että rohkenemme olla hiljaa
ja levätä sinun läsnäolossasi.
Lohduta surevia, lohduta meitä kaikkia.
Herra, kuule hiljainen rukouksemme.

(hiljaisuus)

Me rukoilemme kaikkien niiden puolesta,
joita kärsimys on koskettanut.
Lääkitse sinä avoimet haavat.
Anna voimaa tähän hetkeen ja edessä oleviin päiviin.
Auta meitä toimimaan oikein ja kaikkien yhteiseksi parhaaksi.
Päästä meidät pahasta.
Auta meitä pitämään huolta toisistamme.
Osoita meille tiesi ja auta kulkemaan sitä.
Herra, kuule hiljainen rukouksemme.

(hiljaisuus)

Jumala, sinä olet elämän ja kuoleman Herra.
Koko maailmamme tulevaisuus on sinun käsissäsi.
Sinä synnytät lakkaamatta uutta elämää.
Myös siitä mikä on pahaa ja tarkoituksetonta,
sinä voit luoda uutta.
Sinä annat tulevaisuuden, tarkoituksen ja toivon.
Sinä rakastit maailmaa niin paljon,
että annoit ainoan Poikasi.
Sinä lupasit, ettei mikään voi erottaa meitä sinun rakkaudestasi,
joka on tullut ilmi Pojassasi.
Me kiitämme sinua siitä.
Sinun käsiisi me jätämme toisemme ja itsemme.
Ylistetty olkoon sinun pyhä nimesi.

9. Vapahtajani,
tee minusta rauhasi välikappale,
niin että sinne,

missä on vihaa, toisin rakkauden,
missä loukkausta, toisin anteeksiannon,
missä epäsopua, toisin yksimielisyyden,
missä erehdystä, osoittaisin totuuden,
missä epäilystä, auttaisin uskoon,
missä epätoivoa, nostaisin luottamukseen,
missä pimeyttä, loisin sinun valoasi,
missä surua, virittäisin ilon ja lohdutuksen,
niin että, oi Mestari,
en yrittäisi niin paljon etsiä lohdutusta kuin lohduttaa muita,
hakea ymmärtämystä kuin ymmärtää toisia,
pyytää rakkautta kuin rakastaa muita,
sillä antaessaan saa,
kadottaessaan löytää,
unohtaessaan saa anteeksi,
kuollessaan nousee iankaikkiseen elämään.

10. Kaiken laupeuden Jumala,
sinä tunnet jokaisen ihmisen, sinä tiedät hänen hätänsä
ja olet hänen ainoa oikea auttajansa.
Käännä armossasi kasvosi palvelijoihisi puoleen,
jotka nyt sinua rukoilevat.
Me olemme heikot;
tee meidät väkeviksi sinussa, sinä voimallinen Jumala.
Huolet painavat meitä;
anna meille ilo sinussa, sinä autuutemme Jumala.
Me emme tunne varmaa tietä;
ole meidän paimenemme, sinä kaikkien niiden Herra,
jotka vaeltavat elämän polulla,
ja kaikkien niiden,
jotka ovat päässeet perille rauhan asuntoihin.
Sinun laupiaasta kädestäsi
me odotamme hyvyyttä täällä ja autuutta siellä.
Sinulle olkoon loppumaton kunnia
Jeesuksen Kristuksen kautta.

11. Tule, Pyhä Henki,
ja lähetä taivaallisen valosi säteily.
Tule, köyhien Isä.
Tule, lahjojen antaja.
Tule, sydänten valo,
sinä paras lohduttaja,
sielun suloinen vieras ja lämpö.
Työssä sinä olet lepo,
helteessä vilvoitus,
murheessa lohdutus.
Oi ihmeellinen valo,

täytä uskollistesi sydämen syvyydet.
Ilman sinua, Henki,
ei mikään ole ihmisessä puhdasta.
Pese se mikä on likaista,
kastele se mikä on kuivaa,
paranna se mikä on haavoittunut.
Murra se mikä on kovaa,
lämmitä se mikä on kylmää.
Etsi kaikki eksyneet.
Anna uskovillesi, sinuun luottaville,
pyhät lahjasi.
Anna uskon vahvistus,
anna autuas loppu,
anna ikuinen ilo.

12.

Rukouksesta voidaan valitaan tilanteeseen sopivia pyyntöjä.

Kaikkivaltias Isä.

Kannamme eteesi hiljaisessa rukouksessa itsemme,
toinen toisemme ja yhteiset asiamme:

– Rukoilemme kirkkomme ja seurakuntamme puolesta.

(hiljaisuus)

– Rukoilemme maamme ja kansamme puolesta.

(hiljaisuus)

– Rukoilemme ahdistuneiden, kärsivien
ja kuolevien lähimmäistemme puolesta.

(hiljaisuus)

– Rukoilemme omaistemme ja rakkaittemme puolesta.

(hiljaisuus)

– Rukoilemme niiden puolesta,
jotka ovat lähteneet tästä elämästä.

Jätämme poisnukkuneet [rakkaamme] sinun käsiisi.

(hiljaisuus)

Kaikkivaltias Isä.

Jätämme itsemme, toinen toisemme ja koko elämämme
sinun haltuusi.

S Aamen.

Isä meidän

Herran rukous lausutaan yhteen ääneen.

S Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.

Tapahtukoon sinun tahtosi,
myös maan päällä niin kuin taivaassa.
Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille meidän syntimme anteeksi,
niin kuin mekin anteeksi annamme niille,
jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.
Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

8. Siunaus

Siunaus voidaan myös laulaa (sävelmät osastossa *Lauluja kasuaalitoimituksiin*).

P/E Siunatkoon meitä kaikkivaltias ja armollinen Jumala, Isä ja (✝) Poika ja Pyhä Henki.

TAI

P/E Jumalan rauha,
joka ylittää kaiken ymmärryksen,
varjelkoon teidän sydämenne ja ajatuksenne,
niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa.

Siunatkoon teitä kaikkivaltias ja armollinen Jumala,
Isä ja (✝) Poika ja Pyhä Henki.

TAI

P/E Herra siunatkoon teitä ja varjelkoon teitä.
Herra kirkastakoon kasvonsa teille
ja olkoon teille armollinen.
Herra kääntäköön kasvonsa teidän puoleenne
ja antakoon teille rauhan.
Isän ja (✝) Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

S Aamen.

9. Päätösmusiikki

Virren sijasta voi olla laulu tai soitinmusiikkia.